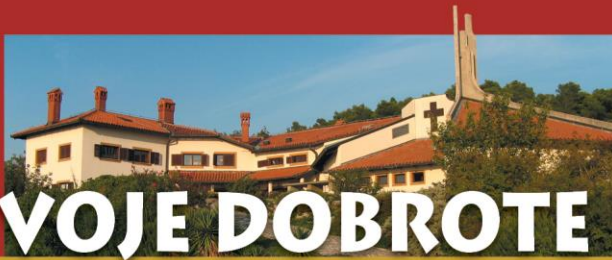

LETNIK XXIII, Božič 2017

TVOJE DOBROTE

BOŽIČ, JEZUSOVO ROJSTVO: ODREŠENIK SE JE RODIL, VESELIMO SE!

*Z Otrokom iz Betlehema
se celo stvarstvo
ponovno pojavi kot plašč Besede
in človek kot njena slava;
kot Telo Sina, ki je Beseda Očeta.*

(p. Marko Rupnik)

*Blagoslovljeno
praznovanje
božične skrivnosti
Božje bližine med nami,
miru in veselja v novem letu!*

*Buon Natale! Ringraziamo Dio per il suo amore
che ci ha dimostrato con la nascita di Gesù.*

vaša duhovnika Franc Šenk in Janez Žabot

BOŽIČNO VOŠČILO SLOVENSКИH ŠKOFOV

Dobro, pošteno, pravično in sveto

Dragi bratje duhovniki, redovniki, redovnice,
verniki in vsi ljudje dobre volje!

Evangelisti, predvsem Luka, opisujejo božični dogodek, ko se je Bog sklonil k nam ljudem, ko je Večni postal človek, da bi za vedno ostal z nami. To vsebino preiščujemo, to vsebino oznanjamo, to vsebino skušamo živeti. Božično skrivnost, ki nam je otipljivo blizu v jaslicah, globoko in pristno doživljajo otroci. Odrasli pogosto preveč razumsko dojemamo skrivnosti Božjega učlovečenja. Toda čim bolj smo otroci, bolj čutimo nevidni dotik Božje roke, ko se On, nevidni, dotika našega srca. In predvsem to naj bi se v božičnih dneh zgodilo. Tudi poklicni oznanjevalci vesele novice in vsi verniki naj bi doživeli Božji dotik. Da bi se učlovečeni Bog tako dotaknil našega srca, da bi ostalo »dobro, pošteno, pravično in sveto«, kakor je zapisal Božji služabnik Alojzij Kozar.

In ravno zato je Bog postal človek. Zato Bog vedno znova prihaja med nas. Zato se Bog vedno znova dotika našega srca, da bi to srce (p)ostalo »dobro, pošteno, pravično in sveto«. Dobro – kar je temeljna odlika vsakega človeka in kar se izraža v vsakdanjih drobnih dejanjih. Pošteno – kar je profesor dr. Anton Trstenjak posebej označil kot značilnost Slovencev, ki pa danes žal vse bolj izginja. Pravično – kar presega zavezanost zakonu, pravilom in predpisom ter ohranja Božji pogled na človeka in svet. Sveto – kar povzema vse druge kreposti in je končni cilj in najvišja sreča vsakega človeka.

Želimo, da bi bilo vsako srce »dobro, pošteno, pravično in sveto«. Naj ta želja v teh božičnih praznikih doseže vse ljudi dobre volje in naj bo to vodilo vsakega človeka tudi v novem letu 2018. Blagoslovljen božič želimo vsem bolnim in trpečim, vsem rojakom v zamejstvu in po svetu, pa tudi tistim, ki v izpovedovanju vere niso združeni z nami. Naj nas vse združuje prizadevanje, da bi bilo vsako srce »dobro, pošteno, pravično in sveto«.

Vaši škofje

ZAKAJ GREMO V NEDELJO K MAŠI?

»Nedeljsko obhajanje evharistije je *'središče življenja Cerkve'* (glej KKC, 2177). Mi kristjani gremo k nedeljski maši, da bi se srečali z vstalim Gospodom. Ali bolje rečeno, da bi pustili, da nas on sreča, da bi poslušali njegovo besedo, se okrepečali na njegovi gostiji in tako postali Cerkev oziroma njegovo mistično telo, ki danes živi v svetu.

Dan, ko je Gospod vstal od mrtvih

To so tudi od vsega začetka razumeli Jezusovi učenci, ki so evharistično srečanje obhajali z Gospodom na dan v tednu, ki so ga judje imenovali 'prvi dan v tednu', Rimljani pa 'dan sonca', kajti na ta dan je Gospod vstal od mrtvih, z njimi je govoril, jedel, dal jim je Svetega Duha (glej Mt 28,1; Mr 16,9.14; Lk 24,1.13; Jn 20,1.19). Tudi pomembno izlitje Duha na binkošti, se je zgodilo v nedeljo, petdeseti dan po Jezusovem vstajenju. Zaradi tega je nedelja za nas *sveti dan, posvečen z evharističnim obhajanjem, živo navzočnostjo Gospoda med nami in za nas. Maša je torej tista, ki naredi krščansko nedeljo. Krščanska nedelja se vrti okoli maše. Kakšna je namreč nedelja za kristjana, če v njej manjka srečanje z Gospodom?*

Obstajajo krščanske skupnosti, ki žal ne morejo vsako nedeljo biti deležne sv. maše. A tudi one so na ta sveti dan poklicane, da se zberejo v molitvi v Gospodovem imenu, poslušajo Božjo besedo in ohranjajo živo željo po Evharistiji.

Evharistija – učiteljica vrednot

Nekatere sekularizirane družbe so izgubile krščanski čut za nedeljo, osvetljeno z Evharistijo, kar je greh. V takšnih kontekstih je treba ponovno obuditi to zavest, da bi se povrnil pomen *'praznika, veselja, župnijske skupnosti, solidarnosti, počitka, ki krepi dušo in telo'* (glej KKC, 2177-2188). *Učiteljica vseh teh vrednot je Evharistija, nedeljo za nedeljo. Zato je drugi vatikanski koncil želel poudariti, da je nedelja prvi in glavni praznični dan, ki ga je treba priporočati in vpeljati v pobožnost vernikov, da bo postal tudi dan veselja in počitka* (glej Sacrosanctum Concilium, 106).

Nedelja kot dan počitka

Zdržnost od dela v nedeljo v prvih stoletjih ni obstajala. To je poseben krščanski prispevek. Po svetopisemskem izročilu so judje počivali v soboto, medtem ko v rimski družbi ni bilo predvidenega dne v tednu, ko bi se naj vzdržali od dela. *Krščanski čut, da živimo kot otroci in ne kot sužnji, ki se je gojil z Evharistijo, je iz nedelje naredil skoraj univerzalen dan počitka.*

Brez Kristusa smo obsojeni, da nam gospodarji dnevna utrujenost, zaskrbljenosti in strah pred jutrišnjim dnem. *Nedeljsko srečanje z Gospodom pa nam daje moč, da danes živimo z zaupanjem in s pogumom ter gremo naprej z upanjem.*

Evharistično občestvo z Jezusom, vstalim in večno živim, napoveduje nedeljo brez zahoda, ko ne bo več nobenega napora, ne bolečine, ne žalovanja, ne solza, ampak samo veselje ob življenju v polnosti in za vedno z Gospodom. *Tudi o tem blaženem počitku nam govori nedeljska maša, ko nas uči, da se tekom tedna izročimo v roke Očeta, ki je v nebesih.*

Da bi prejeli, kar zares potrebujemo

Kaj torej lahko odgovorimo nekomu, ki nam pravi, da mu niti nedeljska maša nič ne pomeni, ker je pomembno dobro živeti in ljubiti bližnjega? Res je, da se kvaliteta krščanskega življenja meri v zmožnosti ljubiti, kakor je rekel Jezus: *'Po tem bodo vsi*

spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen' (Jn 13,35). A kako lahko prakticiramo evangelij, ne da bi nedeljo za nedeljo črpali moč iz neizčrpnega izvira Evharistije? *Ne gremo k maši zato, da bi nekaj dali Bogu, ampak da bi od njega prejeli tisto, kar zares potrebujemo. 'Tebi naša hvala ni potrebna, vendar pa nas po daru svoje ljubezni kličeš, da se ti zahvaljujemo. Naše hvalnice ničesar ne dodajo tvoji veličini, a nam izprosijo milost, ki nas rešuje»* (Rimski misal, Navadni hvalospjev 4).

Zakaj torej iti k maši v nedeljo? Ni dovolj odgovoriti, da je to zapoved Cerkve. Na ta način se sicer varuje veljavnost, a samo po sebi ni dovolj. Mi kristjani potrebujemo udeležbo pri nedeljski maši, ker samo s Kristusovo milostjo, z njegovo živo navzočnostjo v nas in med nami, lahko v praksi uresničujemo njegovo zapoved in smo tako njegove verodostojne priče.« *(Papež Frančišek v katehezi med splošno avdienco v dvorani Pavla VI.; Vatikan, 13.12.2017)*

KOLEDNIKI

*bodo voščili blagoslova in zbirali darove za misijone
v soboto, 6. januarja.*

V preddverju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik. Obudimo molitev Angel Gospodov, ki nas spominja velike skrivnosti našega odrešenja, Marijinega velikodušnega odgovora in Božjega povabila k sodelovanju tudi nam. Ob blagoslovu domov boste prejeli podobico s to molitvijo.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) *ni v juliju in avgustu*

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon:	05 652 12 12; 041 243 278 – župnik Franc Šenk SDB
Elektronska pošta:	zupnija.ankaran@rkc.si
Spletna stran župnije:	ankaran.donbosko.si
Transakcijski račun:	IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X